Dosarul nr. 4r-2932/25 Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
4-25011102-02-4r-12082025 Judecător: Bîcu Svetlana

D E C I Z I E
în numele Legii

19 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
în componența:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de avocatul Jomir Eudochia în interesul contravenientului Melnicenco Ilie împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 24 iunie 2025, pronunțată în cauza contravențională pornită în privința cet. Melnicenco Ilie, în temeiul art. 78[1] din Codul contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei
În procedura instanței de fond: 30.01.2025-24.06.2025;
În procedura instanței de recurs: 12.08.2025-19.01.2026;
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 24 iunie 2025, Melnicenco Ilie, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional şi în baza normei menționate i s-a stabilit sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 40 (patruzeci) ore.
2. La 07 iulie 2025, avocatul Jomir Eudochia în interesul contravenientului Melnicenco Ilie a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul

Ialoveni) din 24 iunie 2025 solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și dispunerea încetării procesului contravențional.

3. În motivarea recursului indică, că cauza a fost examinată în lipsa contravenientului, ceea ce ar fi afectat dreptul acestuia la apărare și la un proces echitabil. Se afirmă că instanța nu a asigurat participarea efectivă a lui Melnicenco Ilie, iar soluția a fost pronunțată fără ca acesta să își poată exercita drepturile procedurale.

4. Un alt argument este că nu ar fi fost dovedite nici latura obiectivă, nici latura subiectivă a contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional. Apărarea afirmă că nu există probe directe, clare și concludente care să demonstreze că Melnicenco Ilie ar fi comis fapta de violență în familie, iar declarațiile presupusei victime trebuie apreciate critic, fiind insuficiente pentru a fundamenta o condamnare.

5. O importanță majoră este acordată raportului medico-legal, care, potrivit apărării, conține doar concluzii de probabilitate. Indică că expertul a utilizat formulări incerte și că leziunea constatată se află într-o zonă a corpului accesibilă propriei mâini a victimei, ceea ce ar permite ipoteza autovătămării sau a producerii leziunii în alte circumstanțe. Din acest motiv, susține că raportul nu dovedește în mod cert existența unei agresiuni din partea lui Melnicenco Ilie.

6. De asemenea, recursul invocă nelegalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, arătând că acesta conține rectificări privind anul nașterii contravenientului. Întrucât art. 443 alin. (7) Cod contravențional interzice orice modificări sau corecturi în procesul-verbal, susține că actul de constatare este lovit de nulitate și nu poate servi drept temei pentru atragerea la răspundere contravențională.

7. Apărarea afirmă că hotărârea instanței de fond este insuficient motivată și nu răspunde argumentelor ridicate de contravenient, ceea ce contravine art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil. În lipsa unei motivări reale și detaliate, hotărârea nu ar permite verificarea legalității și temeiniciei soluției.

8. În final, invocă principiul potrivit căruia o persoană poate fi sancționată doar dacă vinovăția sa este dovedită, iar în condițiile în care fapta și vinovăția nu ar fi demonstrate dincolo de orice dubiu, ar fi incidente temeiurile de încetare a procesului contravențional prevăzute de art. 441 Cod contravențional, în special inexistența faptului contravenției sau lipsa probelor suficiente privind săvârșirea acesteia de către Melnicenco Ilie.

Motivarea instanței de recurs

9. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea

dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

10. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

11. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, părțile au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau completări la cererea de recurs, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

12. Conform art. 473 din Codul contravențional, (1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv; b) este inadmisibil; c) este nefondat; 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii:a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

13. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, în baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

14. Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

15. Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

16. În acord cu art. 374 din Codul contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

17. Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

18. În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

19. Potrivit art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea

justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

20. Din materialele dosarului Colegiul reține că, la 05 februarie 2025, de către agentul constatator din cadrul SP-4 Răzeni, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 424822, prin care lui Melnicenco Ilie i se incriminează săvârșirea contravenţiei prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, pentru faptul că la data de 01 ianuarie 2025, orele 04:15, aflându-se în s. Tăpala raionul Ialoveni, a intrat în conflict cu cet. Vrabie fizic cauzându-i vătămare neînsemnată a integrității corporale.
21. Acțiunile lui Melnicenco Ilie, au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravenţional, potrivit căruia constituie contravenţie, maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.
22. Cauza contravențională, a fost expediată la Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni), pentru examinare, conform competenței.
23. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 24 iunie 2025, Melnicenco Ilie, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional şi în baza normei menționate i s-a stabilit sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu o durată de 40 (patruzeci) ore.
24. Pentru a pronunța hotărârea instanța a reținut, că vinovăția este dovedită prin totalitatea probelor administrate și cercetate nemijlocit, care se coroborează între ele și confirmă existența incidentului, identitatea făptuitorului și consecințele asupra victimei. În acest sens, au fost avute în vedere sesizările la 112 din ziua faptei, plângerile depuse de victimă, declarațiile consemnate ale martorilor din familie, declarațiile victimei privind modul agresiunii, recunoașterea de către Melnicenco Ilie a faptului agresiunii, precum și raportul medico-legal care confirmă prezența unei excoriații la nivelul feței, calificată drept vătămare neînsemnată. Instanța a aplicat regulile de apreciere a probelor din art. 425 Cod contravențional, subliniind că nicio probă nu are valoare prestabilită, iar concluzia se formează prin analiza completă și coroborată a probatoriului.
25. Un argument determinant pentru încadrarea juridică a fost constatarea că între Vrabie Sergiu și Melnicenco Ilie există raportul cerut de lege pentru contravenția de violență în familie. Instanța a interpretat noțiunea de „membru de familie” prin prisma art. 133[1] Cod penal și a constatat că părțile se încadrează în această definiție, ceea ce justifică aplicarea art. 78[1] Cod contravențional. Prin raportare și la Legea nr. 45/2007,

instanța a evidențiat că fapta descrisă reprezintă violență fizică în sensul legislației speciale, iar urmarea, cea de vătămare neînsemnată, este confirmată medico-legal.

26. Apărarea a invocat nulitatea procesului-verbal pe motiv că ar conține rectificări privind data nașterii, însă instanța nu a considerat acest aspect suficient pentru a înlătura răspunderea, întrucât fapta și vinovăția au rezultat din ansamblul probelor, iar încadrarea juridică și identitatea persoanei au fost confirmate de materialele cauzei, inclusiv de declarațiile contravenientului.

27. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

28. Cu referire la argumentele invocate de apărare în recursul formulat în interesele recurentului Melnicenco Ilie, Colegiul penal atestă, că acestea nu pot fi reținute ca fiind viabile, întrucât hotărârea instanței de fond este legală, temeinică și întemeiată pe probe certe administrate în cauză. Instanța a constatat corect că fapta săvârșită de contravenientul Melnicenco Ilie întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, întrucât din ansamblul materialelor cauzei rezultă fără dubiu că acesta și-a agresat fizic fiul, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

29. Contrar argumentelor prezentate de apărare în recurs, instanța a examinat complet și obiectiv probele administrate, inclusiv procesul-verbal de constatare, raportul medico-legal, declarațiile victimei și ale contravenientului, precum și celelalte înscrisuri relevante, stabilind în mod convingător existența faptei și vinovăția făptuitorului.

30. Totodată, procesul-verbal de contravenție este valabil și întocmit conform legii, nefiind identificate vicii procedurale care să justifice nulitatea acestuia potrivit art. 443 și 445 Cod contravențional.

31. Recursul declarat de apărare este nefondat atât sub aspect procedural, cât și sub aspectul temeiniciei, întrucât argumentele invocate nu răstoarnă concluziile corect stabilite de instanța de fond și nu evidențiază vreo încălcare esențială a normelor de drept material sau procesual.

32. Invocarea faptului că cauza a fost examinată în lipsa contravenientului nu poate conduce la nulitatea hotărârii. Din materialele dosarului rezultă că Melnicenco Ilie a fost legal citat, iar imposibilitatea aducerii sale în instanță s-a datorat exclusiv faptului că acesta a părăsit teritoriul Republicii Moldova și se află peste hotare, situație confirmată oficial de autoritățile de poliție și de primărie. Conform art. 455 Cod contravențional,

instanța este îndreptățită să examineze cauza în lipsa părților legal citate, atunci când acestea se eschivează de la prezentare. Or, recurentul nu poate invoca în favoarea sa propria conduită de evitare a procedurii judiciare.

33. Colegiul penal va respinge și argumentul privind lipsa probelor ce ar dovedi vinovăția. Instanța de fond a stabilit vinovăția pe baza unui ansamblu de probe: sesizările la serviciul 112, plângerile victimei, declarațiile martorilor direcți din familie, declarațiile victimei, recunoașterea făptuitorului și raportul medico-legal. Aceste probe se confirmă reciproc și descriu aceeași succesiune de fapte, demonstrând fără dubiu că Melnicenco Ilie a exercitat violență fizică asupra lui Vrabie Sergiu, provocându-i leziuni corporale. Faptul că raportul medico-legal folosește formula „posibil" nu afectează valoarea sa probatorie, întrucât expertiza confirmă existența unei leziuni compatibile cu agresiunea descrisă de victimă, iar această constatare este coroborată cu declarațiile și cu recunoașterea făptuitorului.

34. Alegațiile apărării că leziunea ar fi fost accesibilă propriei mâini a victimei este pur speculativă și nu este susținută de nicio probă. Codul contravențional nu cere ca fiecare probă să dovedească singură fapta, ci impune aprecierea lor în ansamblu, iar instanța a respectat regulile art. 425 Cod contravențional privind aprecierea liberă a probelor.

35. Referitor la pretinsa nulitate a procesului-verbal din cauza rectificărilor, Colegiul subliniază, că chiar dacă au existat corecturi formale privind anul nașterii, identitatea persoanei nu a fost pusă sub semnul întrebării, iar contravenientul a fost identificat cert prin IDNP, domiciliu și propriile declarații. Mai mult, procesul-verbal nu a constituit unica probă a acuzării, ci a fost doar unul dintre elementele unui probatoriu amplu. Jurisprudența constantă arată că eventualele vicii formale ale procesului-verbal nu duc automat la încetarea procesului, dacă fapta și vinovăția sunt dovedite prin alte mijloace de probă.

36. Critica privind lipsa motivării hotărârii este, de asemenea, nefondată, or, instanța de fond a analizat detaliat probele, a explicat de ce le consideră credibile și a arătat temeiurile legale ale încadrării juridice și ale sancțiunii aplicate. Hotărârea răspunde cerințelor art. 6 CEDO, deoarece permite părților și instanței de control judiciar să înțeleagă clar raționamentul care a condus la condamnare.

37. Colegiul notează că în speță, nu sunt aplicabile temeiurile de încetare prevăzute de art. 441 Cod contravențional, deoarece fapta contravențională există, făptuitorul este identificat, termenul de prescripție nu este expirat, iar vinovăția a fost stabilită în mod legal și temeinic.

38. Instanța de recurs reține că, argumentele expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.

39. Din motivele expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia, de a respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Jomir Eudochia în interesul contravenientului Melnicenco Ilie.

40. În conformitate cu prevederile art. 473 al. (1), pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul Contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de avocatul Jomir Eudochia în interesul contravenientului Melnicenco Ilie și menține hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 24 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc